

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

BOHOSLUŽBY

24. prosince od 15 hodin budou krátké bohoslužby v kostele.

25. prosince od 9.00 budou v Husově domě bohoslužby s vysluhováním večere Páně (kalíšky) pro obyvatele ulic Komenského, Pod Baštou, Ševcovská, Pod Kopcem, Na Skalce, Městečko, Za Mostem, Na Tvrzi, Družstevní, Židlochovic, Blučiny, Popovic, Modřic. **Od 10.30** budou pro obyvatele ulic Kroužek, Masarykova, Vinohradská, Horní a Dolní Kroupná, Krátká, Krefty, Ke Slatině, U Hřbitova, Nivka, Stráně, Velkých Němčic, Vranovic, Vojkovic a ostatní diaspory. A **od 14 hodin** v modlitebně v Příbících zejména pro obyvatele Příbic, Přisnotic, Žabčic, Unkovic, Pohořelic, Cvrčovic ad.

Není to zákon – pokud potřebujete přijít v jiném čase, nebo doprovodit rodiče či někoho staršího z jiné ulice je to samozřejmě možné. Také výčet míst není úplný. Je to pouze pokus, jak dodržet 20% kapacity. Je nutné **dodržovat 3R** (roušky, ruce – dezinfekce, rozestupy).

Bohoslužby budou nadále i **on-line** od 9.00 (<http://1url.cz/@ccenosislav>). Nebo si otevřete svůj internetový prohlížeč a do příslušného řádku napište: youtube.com. Do řádku "hledat" v youtube napište: ČCE Nosislav a tam najdete bohoslužby, nábožka, adventní nešpory, hru dětí ad.

26. prosince se od 8.30 můžete on-line zúčastnit bohoslužeb z Miroslavi (youtube: FS ČCE Miroslav)

27. prosince od 9.00 budeme vysílat z Nosislavi.

1. ledna 2021 od 9.00 budeme vysílat z Nosislavi.

3. ledna 2021 od 9.00 budeme vysílat z Nosislavi.

Kdybyste cokoli potřebovali (nákup, pomoc) nebo si chtěli třeba jenom popovídat, prosíme, zavolejte – Iva Květonová (734 857 003), Ondřej Macek (739 244 754).

Jsme také vděční za různé zprávy o Vás. Děkujeme za příspěvky do sbírek a za Vaše dary.

Vánoce si neděláme - ty jsme dostali. A proto se z nich můžeme i navzdory všemu, co je letos jiné, radovat.

Myslíme na Vás. Pán Bůh nám všem dávej moudrost, lásku, naději, víru a sílu.

PASTÝŘSKÝ LIST

SYNODNÍHO SENIORA DANIELA ŽENATÉHO

Milí přátelé, sestry a bratři,

základ Vánoc roku 2020 se oproti letům předchozím nemění. Bůh se stal člověkem a jako ukřižovaný a vzkříšený Pán světa nás zbavuje viny a vede k plnosti lásky a spravedlnosti.

Souvislosti letošních Vánoc jsou však od předchozích let odlišné.

Nebezpečí koronaviru mění dosavadní způsob života. Co bylo dříve samozřejmé, už samozřejmé není.

Letos proto dostáváme všichni stejný vánoční dárek. Jaký? Nekončící množství otázek.

Některé z nich mohou znít takto: Prožíváme pouze krátkou etapu omezení, po níž se vše vrátí do předchozího stavu? Nebo se nacházíme v počátcích trvalé změny? Rodí se doba skromnějšího životního stylu? Jak to vše ovlivní v příštích letech životy našich dětí a vnuků? A co život sborů a církve? Chvěje se v základech, když nemůžeme být delší čas spolu ve shromážděních? A další a další otázky vyskakují v našich myslích.

V moci narozeného Krista nemusíme pasivně čekat na to, jak to všechno dopadne. Tím bychom jen ničili neopakovatelnou hodnotu každé nové minuty, která je nám dána.

I proto je krásné, kolik lidí na celé planetě aktivně nachází své místo v boji proti pandemii.

Z bohatství možností co můžeme dělat, si dovolím doporučit tyto: Hledejme, jak potěšit a povzbudit ty, kteří jsou kvůli covidu-19 izolováni od ostatních. Nebojme se sobě i svému okolí připomínat, že skromnost neznamená nouzi. Připomínejme si, že i dnes trpí miliony lidí rozličnou nouzí a pronásledováním. Hledejme, jak jim pomoci. Modleme se, aby nás i ostatní Bůh silil, když jsme nemocní, když pláče nad úmrtím svých milých, když dopadáme na dno svých sil, když se ocitáme na konci slepých uliček, když nám je (a možná bude) zle. Protože, přátelé, pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdci našich i smyslů našich v Kristu Ježíši.

USEDNOUT MŮŽE OPRAVDU KAŽDÝ

ONDŘEJ MACEK

Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty.

Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé. Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých.

Když to uslyšel jeden z hostů, řekl mu: Blaze tomu, kdo bude jíst chléb v království Božím.

Ježíš mu řekl: Jeden člověk chystal velikou večeři a pozval mnoho lidí. Když měla hostina začít, poslal svého služebníka, aby řekl pozvaným: Pojdte, vše už je připraveno. A začali se jeden jako druhý vymlouvat. První mu řekl: Koupil jsem pole a musím se jít na ně podívat. Prosím tě, přijmi mou omluvu. Druhý řekl: Koupil jsem pět párů volů a jdu je vyzkoušet. Prosím tě, přijmi mou omluvu! Další řekl: Oženil jsem se, a proto nemohu přijít. Služebník se vrátil a oznámil to svému pánu. Tu se pán domu rozhněval a řekl svému služebníku: Vyjdi rychle na náměstí a do ulic města a přiveď sem chudé, zmrzačené, slepé a chromé. A služebník řekl: Pane, stalo se, jak jsi rozkázal a ještě je místo. Pán řekl služebníkov: Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil. (Lukáš 14,12-23)

Když se mluví o hostině, tak je míněno zřejmě hlavní jídlo na konci dne, po práci. Je to vlastně slavnost, které se účastní všichni z domu. Sedí se u nízkého stolu na nízkých stoličkách nebo se zkříženými nohama na polštáři. V Ježíšově době už bylo možná (po vzoru Řeků) dovoleno si i lehnout. Hostina začínala modlitbou – prosbou o chleba, uvědoměním si jeho nesamozřejmosti, jeho cesty od semene po pečení, toho, že všechno včetně našich sil je díky Pánu Bohu, k hostině patřilo poděkování Bohu. Hostitel také ručil za bezpečnost hostů. Že nikdo nevyužije té bezbranné pozici druhého k tomu, aby si s ním vyřídil účty.

Jíst s druhými je veselejší, sdílená radost (z hotového, odpracovaného, prožitého, z jídla, z pití, zážitků) je dvojnásobná.

Sednou si s někým k jídlu to už je (bylo) výrazem zájmu, blízkosti, vztahu.

Ježíš chodí po Galileji, aby lidi pozval na boží hostinu; aby předvedl, jak taková boží párty vypadá. Ohlašuje, že už začíná.

Na každé hostině lidé kolem něj už (vědomě i nevědomě) okouší, zažívají něco z budoucnosti – takto a lépe se budeme jednou mít s Pánem Bohem.

Vlastně: Bůh je mezi námi, dal nám život, dal nám toto jídlo, stojí o nás, propojuje nás dohromady tady, spojuje nás s minulými, budoucími. Usednout může opravdu každý!

Izrael na ten moment čekal po staletí. Čekal na mesiáše, božského vyslance, na živé boží znamení.

Ten okamžik je tady. A většina pozvání odmítla.

Pozvání ani v podobenství nepřišlo nečekaně. Ale postupně nadvakrát.

A na hostině v podobenství i u Boha se počítá s tolika hosty, že ji nakonec ani žebráci nezvládnou zaplnit. Místa je asi neomezeně. (I pro nás.)

V příběhu jsou tři různá odmítnutí (tři příklady odmítnutí). Pole představuje živobytí. Volové jsou investice. Svatba to je rozhodnutí na celý život. Všichni odmítači už mají své jisté a teď se s ním chtějí potěšit. Kochat se, mazlit, hýčkat si ho. Umí se radovat. Ale Boha k tomu nepotřebují. Boha (si) s radostí nespojují.

Možná je za tím představa, že s Bohem je nuda, nekonečné zpívání halleluja. Možná si Pána Boha představují jako smrtku, která jim radost překazí. Nebo jako učitele, rodiče, který je bude přísně nutit k nějakému jednání.

Ježíš vyřizuje boží pozvání: Pojdte se mnou mluvit, žít, radovat se na mé hostině života, pojdte se mnou být blízko. Samozřejmě, vezmi svoji manželku, a jestli chceš, tak i ty voly.

O Ježíše tehdy v Galileji projeví zájem spíše ti z okraje společnosti. Hostitel pozval jiné hosty

– ty, kteří ten večer neměli nic lepšího na práci.

Přišli – a mohou přijít:

- ti, kteří nemají co nabídnout – ani prachy, ani zásluhy;
- ti, kteří si život zpackali, zmrzačili, ti bez budoucnosti i reputace;
- ti, kteří by nedošli, kdyby je někdo nepřemluvil, nevysvětlil jim, že smějí;
- ti, co by tam netrefili, kdyby jim někdo neukázal cestu, i ti, kteří k pozvánce přišli jak slepý k houslím;
- ti, co zrovna stáli někde na životním rozcestí.

Většina židovstva ani po Velikonocích Ježíše za mesiáše nepřijala. A Lukáš podobenství zapisuje v době, kdy evangelium zapadlo do touhy relativně velkého množství lidí tehdejšího světa, kteří hledali Bohu a díky příběhu o Ježíši se o něm dozvěděli.

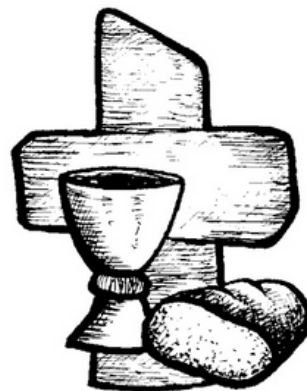
Ovšem (to se Ježíš také snaží podtrhnout): Ke křesťanství patří péče o okrajové, o chudé a zmrzačené – a to nejen fyzicky, ale také uvnitř. Nezvat jen ty, ze kterých něco kouká. Stávat se hostiteli pro smutné, odstrčené, chudé. V jejich blízkosti je blízko i Bůh.

Žijeme v dost složitě v době, kdy se s nikým nemáme stýkat.

Životy nás všech jsou teď různě silně vychýleny z osy. Mohlo, mělo by nás to vést k tomu, že budeme citlivěji vnímat ty, kteří v různém vychýlení žijí už dlouho. A bude jich přibývat. Udělat něco pro osamělé, pro vyhnané z domova, pro ty, kterým už došly peníze nebo síly, to je způsob, jak už teď pobýt s Bohem.

Někdo je nemocný. Jiný má nemocné blízké. Někdo o někoho přišel. Jiný se bojí, že přijde. Někdo je bez peněz. Jiný bez sil. Na někoho je toho všeho už prostě moc – příliš nejistoty, příliš změn. Radostné Vánoce – to může znít snadno jako zraňující věta.

Nedokážu tu radost zprostředkovat. Ve mně se to také pere. Ale věřím, že Bůh o nás stojí. – To se snaží říci Ježíšovo podobenství i jeho vánoční příchod.

FS ČCE v Nosislavi,
Masarykova 156.
<http://nosislav.evangelnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831